

[Knud Lind]

Når man fra Venstres side og i særdeleshed fra konservativ side har antydnet, at det nærmest skulle være spild af tid – jeg tror også, der var en enkelt radikal ordfører, der kom med noget i den retning – vil jeg for at få noget mere frem citere fra den vandmiljøplan, som Venstre og Konservative har tiltrådt, og bilagshæfte til beretning over Vandmiljøplanen afgivet af Miljø- og Planlægningsudvalget den 30. april 1987 på side 12, hvor der står vedrørende forudsætninger:

»De samlede udledninger af kvælstof og fosfor stammer fra et meget stort antal kilder, både naturlige og menneskeskabte. Kendskabet til disse kilder er behæftet med varierende, ofte betydelig usikkerhed. For visse kilder kan der være betydelige variationer i udledningen fra år til år afhængig af vejrforholdene.«

Det er altså begrundelsen for, at Venstre er i gang med at smadre dansk landbrug. Så tyndbenet er det, og det er sådan, hovsaløsningerne opstår.

Når man taler om, at man nærmest har studeret i årevis, inden man kom med planen – jeg tror, at det var den konservative ordfører, der nærmest gjorde det til et videnskabeligt studium – vil jeg citere fra Danmarks Naturfredningsforening bog. Der er opstillet et tidsskema, og man siger kort og nøgternt:

»1986 den 8. oktober: TV-Avisen viser billeder af døde hummere fanget i Kattegat. Historien følges op i tv og i den skrevne presse dagen efter.

Den 11. oktober: Danmarks Naturfredningsforenings repræsentantskab vedtager en resolution om iltsvindet, hvor foreningen kræver politisk handling.

16. oktober 1986: David Rehling er i TV-Avisen, hvor han kommenterer problemerne og kræver handling.

19. oktober: David Rehling møder fiskeriminister Lars P. Gammelgaard i Søndags-Avisen. Rehling fremsætter Danmarks Naturfredningsforenings 6-punkts-plan. Gammelgaard tilslutter sig princippet.

28. oktober (altså et spring fra 19. oktober til 28. oktober): »Regeringens aktionsplan for havet omkring Danmark fremlægges.«

Hovsa, hovsa, hovsa – en minister, der blev taget på det forkerte ben, fordi miljøministeren ikke kunne komme i fjernsynet.

I samme bog på side 75 siger man:

»Miljøminister Christian Christensen søgte i ugen efter at distancere sig fra Danmarks Naturfredningsforenings plan og trække i land i forhold til Gammelgaards tilsagn. Han var meget forbeholden over for planen og kaldte de 6 punkter for påstande.«

Det er derfor, jeg siger: Der er i dag alle gode grunde til, at denne plan bliver ændret. Men det er, ligesom Venstre og Konservative sidder nærmest apatisk hen. Man er nærmest gået i miljøpolitisk hypnose, sidder med hænderne i skødet og lader miljøministeren, der illoyalt arbejder med sit gamle grønne flertal, køre dette løb. Det er det, jeg bebrejder dem. Når man så har gjort sådan, er det mest uheldige, at man ligesom får dårlig samvittighed.

Jeg kan godt forstå, man er utilfreds, når jeg begynder at tale om det, for jeg er Venstres og De Konservatives dårlige samvittighed. Når vi kommer til næste punkt på dagsordenen, vil man opdage, at pludselig stikker det frem i Jyllands-Posten, at fru Hanne Severinsen er blevet overrasket og forbavset over, hvad fru Hanne Severinsen tidligere har vedtaget.

Sådan kører den derudad, og sådan kører den med De Konservative. Så længe man ikke internt i regeringen får miljøministeren på plads, så længe man ikke er i stand til at få miljøministeren til at indse, at det grønne flertal, som miljøministeren tidligere arbejdede med, er forbi, når man er trådt ind i en regering, lige så længe bliver dansk landbrug og erhvervsliv skadet, og det sker med et stiltiende tilsagn fra De Konservative og i særdeleshed fra Venstre. Det kan ikke nytte, at landbrugsministeren i sin borgerlige presse begynder at tale om, at vi nu må have revideret planen, når landbrugsministeren i udvalget straks kryber til korset og trækker alt tilbage, hvad der tidligere er sagt.

(Kort bemærkning).

Ole Bernt Henriksen (KF):

Jeg skal i henhold til forretningsordenen anmode om, at hr. Knud Lind oplyser, hvor han havde sit citat fra. Det kan have en vis betydning for Folketingets forhandlinger, at man kan slå op og se, hvad det er.

(Kort bemærkning).

Ahlmann-Ohlsen (KF):

Jeg vil gerne spørge hr. Knud Lind, om